

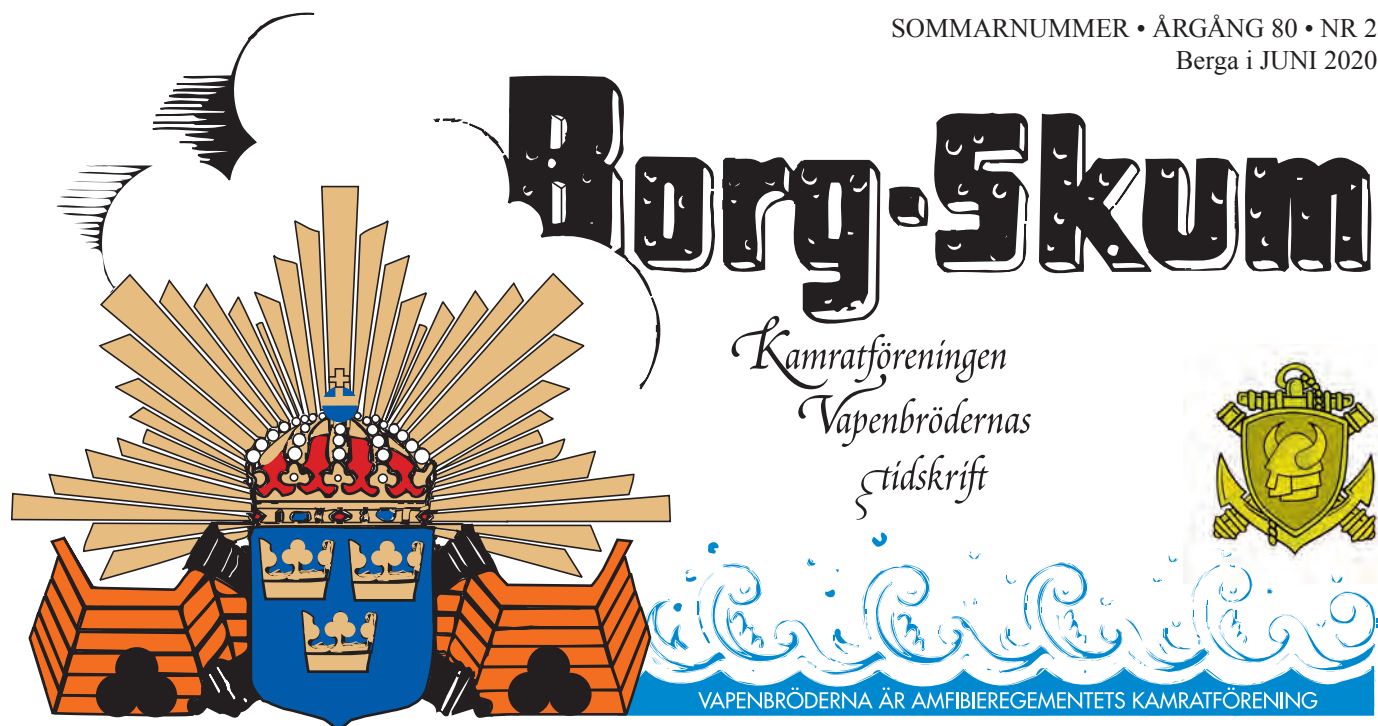

Foto: HJS

Vittne från en tid när svenska folket hyste en stark känsla för sitt försvar. Ett av många byggnadsminnen från den sk Inre Linjen.

*E*n kylig men solig vår har drabbat oss stackare som bor och håller till vid skärgårdens inre strandkant. Karantänsatt dessutom. När vi överraskades av den här smygande Covid-19 trodde vi, nja, vi drar till fjälls och håller oss undan ett tag. Där är ett bra karantäntillhåll men det är ont om vårdmöjligheter om man skulle drabbas. Således efter en vecka åkte vi hemåt igen och här smyger vi omkring och duckar för besök och möten. Det finns bra med jobb kring huset och även fina promenadstråk. Som Ni nog har erfarit, så har vi ställt in alla i närtid planerade verksamheter, förutom Borg-Skum som ju måste komma Er tillhanda för att förgylla midsommarfirandet. Styrelsen gjorde prov på möte med Zoom men vi är nog inte mogna för ett fullskaligt möte. Fast det kommer nog. På Regementet är det full fart framåt och har så varit under de gångna månaderna. I föreliggande nr av B-S finner ni bra info från Amf1 verksamhet. Synd att man inte kan delta i den fina framåtanda som präglar bataljonerna.

Kära Vapenbröder/systrar skriv till B-S och berätta om Er tid från då och gärna även hur Ni lever livet idag. Jag funderar på att införa små notiser om både det ena och andra så ni behöver inte författa långa uppsatser. Ta en *Selfi*, skriv en liten harang och skicka. Jag bifogar här ett eget försök med en bild från 60-talets början som är en Selfie med dåtidens verktyg. ■

Glöm inte det där med motion.

Må väl och håll undan för hostande grannar.

Red

VAPENBRÖDERNA

www.vapenbroderna.se
vapenbroderna1899@gmail.com

Föreningens adress och tel:

Tommy Aasa
Ekoxevägen 9, 18438 Åkersberga
Tel: 076 164 29 19

Skattmästarens adress och tfn:

Kerstin Jältsäter
Överbyvägen 22 · 185 95 Vaxholm
Tel: 08-541 373 94
Mobil 073 92 28 394
jaltis48@gmail.com

Årsavgift:

200 kr
Famijemedlem 100 kr

Bankgiro:

473-0537

Swish:

12 34 35 29 28

STYRELSE

Ordförande:

Hans Granlund

1. vice ordförande/tillika klubbmästare:

Staffan Vestin

2. vice ordförande

Leif Eriksson

Veteran- och anhörigsamordnare:

Staffan Vestin

Övriga styrelseledamöter:

Marie Wall, Per Brännhammar,
Lars Inge Pettersson, Tommy Aasa,
Magnus de Jong, Jens Ribestrand,
Carl von Gerber, Lars Lindblom

Suppleanter:

Claes-Arne Sunnman,
Fredrik Sperling, Anders Joninger,
Örjan Möller, Peter Fagrell

Revisorer:

Håkan Söderlindh, Michael Moberg

Revisorssuppleant:

Christer Sandström

Vapenbrödernas Valberedning:

Göran Mattson, Anders Boman

Kontaktman för föreningsmedlemmarna

Om Du har frågor eller
förslag rörande föreningens
verksamhet m m.

Skriv eller ring till:

Per Brännhammar
V Bangatan 53 A, 195 40 Märsta
Tfn 08 591 138 88

REDAKTION

Redaktör:

Hans-Jochen Seifert
tillika ansvarig utgivare
Mobil 0708 541 385
lenjoc@telia.com

Utgivning:

Fyra nummer per år

Layout:

ANV Grafis a AB
Mobil 070 781 86 04
gunkilla@anv.se

Tryckeri:

Tryckeri AB Orion

**Adressändring
meddelas skattmästaren**

ORDFÖRANDEN

har ordet

Foto: HJS

BRÖDER OCH SYSTRAR,

*D*en här våren har inte blivit som någon kunnat föreställa sig. En *Pandemi* förändrade hur vi alla lever i vardagen och den kommer att förändra hur den nära framtiden ser ut. Vi umgås och reser inte som tidigare och för många har det inneburit att man haft nära anhöriga eller vänner som insjuknat. Några har kanske själv varit sjuka eller mist anhöriga. Men tillsammans skall vi klara även detta.

Försvarsmakten och regementet har stöttat vardagens hjältar i form av all vårdpersonal och vår sjukvård bland annat genom att hjälpa till att sätta upp fältsjukhus och att avdela materiel. Det är en självklarhet att när någon samhällssektor går tungt att andra delar griper in. Kudos till alla våra hemvärnssoldater som dessutom har gjort detta genom att ge av sin egen tid.

Det sagt så har regementet fortsatt sin utbildning. Många långa timmar har lagts på att justera och anpassa verksamheten till rådande läge. Och som alltid visar sig mästaren i det oförutsägbara. Regementet deltog också tidigare i vår i den stora *beredskapskontrollen* i nedre Norrland med gott betyg. Att återigen uppträda med stridsbåtar längs med Höga Kusten är en viktig signal att förbandet både är operativt rörligt och klarar att uppträda överallt där hav möter land.

Utvecklingen medförde att den tidigare planerade totalförsvarsövningen **AURORA** som skulle övat stora delar av det militära och civila försvaret har fått skjutas på framtiden. Den övningen skulle också ha tjänat som slutövning för inläggande åldersklass. För marinens del innebar detta att övning **SWENEX** genomförts i dess ställe. Den pågår i skrivande stund.

Först ut var ett moment där samordnad *sjömålsbekämpning* prövades. Ett moment där multipla robot 15 simultant avlossades från flyg-, fartygs- och landbaserade plattformar med samordnad tid i målet. *Sjömålsstrid*. En gång i tiden var detta huvudnumret i Marinen och definitivt i Kustartilleriet. Drivet av utvecklingen i både närområdet men också i Asien/Stilla Havet är det återigen ett ökat fokus på sjömålsstrid. Här är amfibiekåren med sin unika förmåga och långa tradition en viktig beståndsdel. Om detta tänkte jag återkomma i ett senare nummer av Borg-Skum.

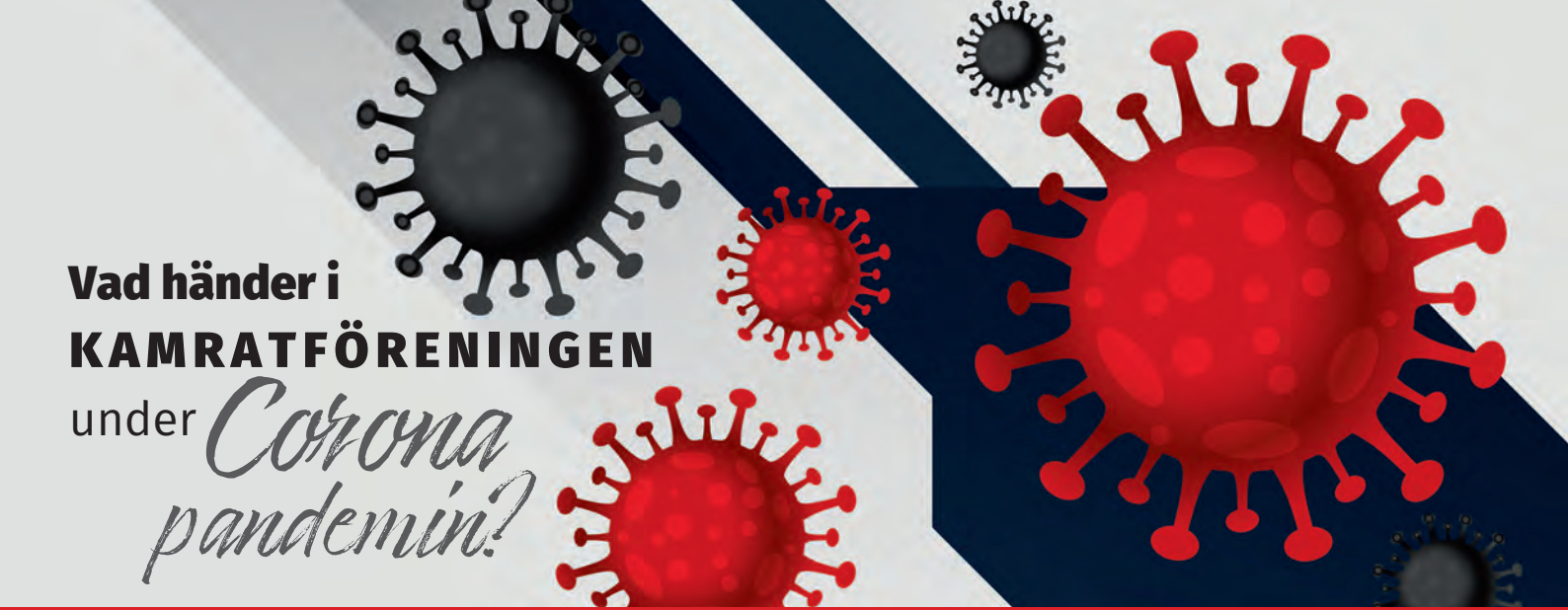
Det ökade behovet av vår unika förmåga bekräftas av de anvisningar som vi kan ta del av inför det kommande försvarsbeslutet. En amfibiebataljon i krigsorganisationen skall bli två. *Utbildningen* kommer att öka kraftigt och förläggas jämnt fördelat till Stockholm/Berga och Göteborg och ett amfibieregemente i Göteborg återupprättas. Det är en bra tid att vara en del av amfibieförbanden. Utmaningarna är många men att få vara en del i att utveckla en unik och efterfrågad förmåga i dessa tider är verkligen en förmån.

Vi systrar och bröder i Vapenbröderna står redo att stötta i allt detta. Vi gläds åt framgången, vi ser med stolthet på de som nu har förmånen att stå mitt i utvecklingen och vi är länken bakåt till alla de som gått före oss. Många gånger tidigare har generationer av kamrater stått inför till synes oöverstigliga utmaningar och aldrig har det tvekat eller att man gjort regementet besviket. Så inte denna gång heller! ■

Väl mött!

Hans
Ordförande Vapenbröderna

ORDFÖRANDEN

Vad händer i KAMRATFÖRENINGEN

under *Corona*
pandemin?

Frågan verkar i första anblicken vara retorisk, men sätter vi oss i en position utifrån den första paragrafen i våra stadgar kan tanken formas annorlunda. Den första paragrafen handlar om ändamålet med föreningen, där det viktigaste är

”*länken mellan nuvarande och förutvarande personal vid Amfibieregementet och dess föregångare, Stockholms Kustartilleriförsvär, Vaxholms kustartilleriregemente och Vaxholms Artillerikår, i gemensam strävan till utbredd försvarsvilja för frihet och fred, till främjande av ett gott kamratskap samt till vårdande av nämnda förbands traditioner.*”

I rådande situation innebär det att den verksamhet som styrelsen hade planerat, och kommit överens om med Amfibieregementet, nu genomförs på ”*sparlåga*” eller genomförs inte alls. Den observante har sett att vi ställt in årets vårutflykt till Armémuseum och Skeppsholmen och skjutit vårt årsmöte till en framtid där vi inte vet om det då går att samla medlemmarna till ett möte.

Vapenbröderna har i sin överenskommelse med Amfibieregementet, sedan ett par år tillbaka, att genomföra en, vad regementet kallar, introduktionsresa för nyutnämnda yrkesofficerare (taktiska och specialistofficerare). Syftet med denna resa, under två dagar, är att utbilda de nya officerarna om utvecklingen av försvaret av Stockholms skärgård från 1902. På detta sätt vill regementschefen öka kunskapen om betydelsen av att försvara våra skärgårdsområden som en del i det sjöoperativa försvaret. Det blir också en historisk kunskapsuppbyggnad om tiden från Gustav Vasa och beslutet 1544 vid riksdagens möte i Västerås om att anlägga en fästning på ön Vaxholmen mellan Vaxör och Rindö, till kalla krigets slut då vi hade ett 20-tal batterier från Arkösund i söder till Stora Roten i norr. Detta är för mig en väldigt tydlig koppling till ändamålet med föreningen.

Det ankommer på oss som förening att verka i den anda på de rekommendationer som nu ges ut av olika myndigheter. För att ta ett litet men konkret exempel. Vi håller nu på att forma ett sätt för att kunna hålla fungerande styrelsemöten på, med hjälp av modern datateknik så att vi får en styrelse som kan arbeta någorlunda effektivt under rådande omständigheter. Framför oss har vi att dela ut Vapenbrödernas utmärkelse ”*Bäste kamrat*” till en soldat ur den ineliggande utbildningsomgången, att värdera möjligheterna till årsmöte och introduktionsresa, som jag nämnt här ovan, samt att genomföra vårt ordinarie höstmöte.

I Svenska Dagbladets nummer den 11 maj fanns det en artikel med rubriken ”*Jag stämplar in till ännu en natt vid*

fronten”. Artikeln är en sammanställning av fem olika personers reflektioner, som anställda i sjukvården, över deras upplevelser i den vardag de för närvarande har. Det jag fastnade vid var rubriken, som jag tycker tydligt beskriver vad som pågår.

Ordet krig har använts av flera officiella representanter för att beskriva vad det är som nu händer. Vi utkämpar ett krig mot en motståndare som vi inte riktigt vet hur den ser ut men som skördar många offer över hela världen och ställer samhällen inför enorma problem och stora påfrestningar. Vissa länder har valt att stänga sina samhällen, och därmed rörelsefriheten för dess invånare under en längre tid. I vårt land har vi valt en annan strategi som får både ris och ros från omvärlden, där vi har en rörelsefrihet under ansvar.

Som gammal veteran i Försvarsmakten upplever jag att det är inte svårt att förstå och leva efter de rekommendationer som myndigheterna ger ut, och som alla politiska läger understriker, som är till gagn och ordentlig efterlevnad. Desto svårare är det uppleva att en del av befolkningen har svårt att ta den närvarande fienden på riktigt allvar och därmed medvetet medverkar till ytterligare förluster av liv.

Vi har alla fått en ny erfarenhet att hantera när en nära anhörig, släkting, god vän eller kompis plötsligt dör bort från oss på grund av ett virus som vi inte kan bekämpa effektivt. Många av oss växte upp under asiatens härjningar på 1950-talet som, förhoppningsvis, gör att vi är bättre rustade att hantera en situation som denna. Alla svåra situationer har alltid ett slut, så kommer även denna att ha. ■

Det handlar med andra ord att se till så att Vapenbrödernas lilla verksamhet genomförs på ett sådant sätt att det bidrar till allas vårt bästa.

Tag väl hand om er!

Staffan

Funderingar & återblickar

Under januari månad dök det upp en osynlig fiende som ganska raskt angrep och slog mot våra svagaste länkar – våra till åren komna medborgare – som ju med tidens tand har nöts och sålunda har dålig motståndskraft. Alldeles för långsamt reagerade man med motangrepp och åtgärder. Inga motmedel fanns och inte heller fanns det några skyddsutrustningar till dom som inom sjukvården fick ta emot insjuknade patienter. Ja, var fanns alla typer av skyddsutrustningar, som vi tidigare och med erfarenheter från krigstiden, hade lagt i beredskapslager?

Avvecklades allt detta i samma anda som drabbade Försvarsmakten? Om det är så illa, kan man nog fastslå att det finns Förr..., nja, politik ska vi inte syssla med i **B-S** men nog bör man fundera var och en på sin kant. Personligen finns jag i den av ålder svaga målgruppen. Regeringen anbefallde karantänåtgärder i avsikt att minska smittspridning av detta virus som fick benämningen **Covid-19**. Spridningen är global och glada semesterfirare, inte medvetna om faran, bidrog till den snabba spridningen. Det sociala livet har avstannat och man försöker att undgå smitta genom avstånd till sin nästa. Tyvärr efterlever man inte uppmaningen på alla områden. Ett stort antal människoliv har skördats. Förhoppningsvis kan smittan minskas men det kräver disciplin – en egenskap som är tunn i landet.

Som tidigare nämnts så ligger jag i riskgruppen vilket får mig att fundera på gångna och genomlevda tider. Virusangrepp typ Spanska sjukan, Asiaten, Hongkong, Svininfluensan, Galna kosjukan m fl kunde jag turligt nog undgå. Årliga vaccineringar skyddade mot de olika återkommande influensatyper men denna gång, mot Corona, finns inget motmedel.

Kommen så långt i mina tankar hamnade jag i början av mitt liv och summerar här alla de gånger då det har varit "nära". Det började när jag var dryga 3 år och blev biten på ryggen av en svart korsspindel med blodförgiftning som

Officersfullmakten u
HMS Konungens hand.

Första Kompanichefsåret och i rätt miljö.

2019, Veterandagen tillsammans med
Olle Neckman.

Döpt tidigare – bilderna brunnit upp
efter RAF raid. Här konfirmation i
Järfälla kyrka.

följd. Några år senare blev det **RAF** och **USAF** som utsattes oss för ett antal bombningar bl a beskjutning av ett tåg under transport. Senare blev jag beskuten av en jaktflygare som besköt allt som gick utmed järnvägsspår. Nästa gång låg vi under artillerield (typ nedhållning, som jag lärde mig senare). Vid ett annat tillfälle hamnade vi i målområdet för en skarpskjutning. En annan gång försökte jag, 10 år, att avvärja en våldtäkt av en väninna

och blev då svårt misshandlad av gärningsmannen. Senare i livet, omkullkörning med motorcykel, hamnade under en lastbil – landade mellan framhjulen. Senare MC krock, körde in i svängande bil. Därefter knäckt densen på halskota – illa. Ett allvarligt tillbud i ett kastbås för handgranater (Sisjön, Gbg) när en vpl tappade granaten som jag hann hiva iväg. Har således ett digert register som inte är att hänföra till virus. Dock nu har jag drabbats av ett annat virus som har mest äldre män som målgrupp – C – godartat, f.n. ■

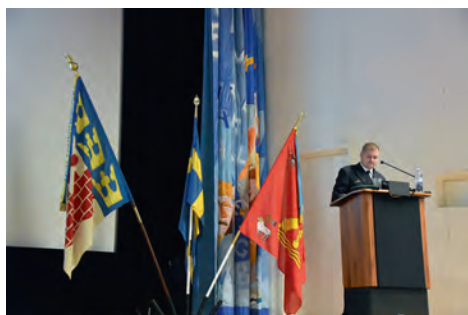
Med ovan anförda känner jag ingen press av att genomlida en karantän men kan ändå känna oro inför denna smygande angripare, **Covid-19**.

Red.

VESPER VESPER

Personal och gäster på plats.

Chefens ord.

Några av personalen som honoreras för sina förtjänster.

En ansenlig mängd medaljer och diplom.

Den vackra utmärkelsen för "Nit och redlighet" – det kallades så på min tid – hoppas att jag inte trampar någon på tårna.

Vapenbröder,

det lackas mot Midsommar och mitt dåliga samvete gör sig bemärkbar. Vill med föreliggande skrift göra avbön för att det av olika skäl inte blev något av det här i förra numret.

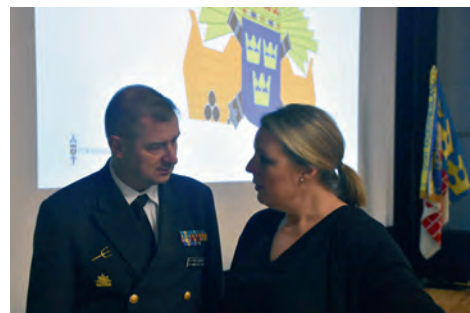
VESPER, genomfördes på **AMF1** den 12.dec. Jag anser att det är en enastående händelse som kanske snart kan vara en tradition – efter hur många upprepningar blir det att betrakta som sådan? Det är en förhoppning att vi verkligen får återuppleva denna typ av högtid många år framöver. Arrangemanget är allvarsam och sobert vilket ger oss alla en möjlighet att kontempera till allvarsord som så väl behövs i en tid av olika samhällsbelastningar.

Dagen började med samling av all personal och gäster. Chefens ord som återigen var välvalda och träffande omfattade både det som har varit och det som låg inom överskådlig framtid. Utan att ringakta någon tidigare chef så måste det ändå sägas vår Överste Gardesten är en enastående och fängslande talare.

Efter allvarsorden blev det presentation av nyligen beförade officerare och förläning av diplom och förtjänsttecken av olika valörer. Detta omfattar då berömvärda gärningar och utmärkelser för lång och trogen tjänst. Vapenbröderna framför härmed sina gratulationer.

Så småningom blev det avtropp och lunch i milrest som även denna gång triumferade i smakrik och god mat, **Tack!**

Under eftermiddagen, uppsittning i bussar för transport till Västerhaninge. Marsch i sluten ordning till kyrkan. När mörkret började falla var soldater, gäster och övrig personal på plats. fullsatt. musikspel, psalmsång och bön samt förbandsprästens erinran. Javisst behövs ord som manar till eftertanke. Som avslutning serverades bulle och varm dryck utanför kyrkan. ■

Regementschef med sekreterare i samtal före genomgång.

Kyrkan beredd att motta sina gäster.

Uppsittning klar.

Sober stämningsbelysning.

Vapenbröderna framför härmed ett stort tack för inbjudan till denna dags händelser.

Red.

Thor-Leif DAGEN

Bilder på de olika Thor-Leif från
förr och nu (mitten)

Att B-S var på plats för att över-
vara Namnsdagsfirandet har sin grund i
att jag har ett förflutet med denna sym-
bol. Symbolen skapades av PCS eleven
B.Thoren 1962/63. Sommaren 63 var
Kustjägarskolans utbildning förlagd till
Yttre Hamnskär – en då ganska dyster
och avskild plats som inte uppskattades
av våra värnpliktiga. Där fanns inte sär-
skilt mycket att pyssla med på den lilla
fritid man hade. Med tanke på att vi på
den tiden hade tjänst på lördagar och in-
ställelse efter helgpermission på söndag
kväll kombinerad med lång restid
OF–YH blev det tungt. Pcs-eleverna an-
såg sig i behov av ett Skyddshelgon och
det blev då *Bosse Thorens Thor-Leif*
som blev antagen – givetvis under speci-
ella, för oss befäl okända och förborga-
de, ritualer. Personligen har jag inga
minnen om **T-L** under tiden fram till
1967 då **T-L** togs som plutonssymbol
för 2.Kjplut, med *Chef Lasse Larsson*
(*Modin*) och *Instruktör Lasse Klaar*. Då
grundades även en liten grupp under-
befäl och underofficerare som valde in
speciella individer som man tyckte sig
ha "*Vikingaanlag*" – ett glatt gäng med
Thor-Leif symbol som förlaga. Denna
lilla skara hade möten under några år
men fadade bort i början av 70-talet.
68/69 var det fortfarande 2.plut som bar
detta vidare fast lågt prioriterat. När jag
som 2.års Fänrik blev chef för 2.Kjplut
tog jag upp **T-L** som symbol. Då fanns
det olika tecken på kustjägarskolans
olika plutoner som egentligen inte hade
något symboliskt innehåll för förbandet.
Dessutom var inget av detta sanktionerat
av ledningen – märken och liknande var
inte tillåtna. Symboler som kan karakte-
risera förbands verksamhet och anda
fanns spridda över världens olika strids-
makter. De svenska arméförbanden
hade väletablerade symboler och igen-
känningstecken. Jag lät trycka upp **T-L**
symbolen på T-Shirt och som klister-
dekal och påsyningsdekal. Givetvis med
CKustJS godkännande fast inte att bäras
till uniform. Således gick några år med

olika konstiga symboler och när jag blev
kompanichef 1972 fick jag nog av alla
konstiga figurer som togs som plutons
igenkänningsmärken. Grunden för mitt
tänk blev dom första raderna i "*Kustar-
tillerivisan*": Vid Österhavets klippkust
en Vikings dystert såg en västerväga
vindpust som bragde härnadståg...

Så tänkte vi då: Samlad **Thor-Leif**
symbol för kompaniet – igenkännings-
tecken för de olika plutonerna med plu-
tonsfärgerna i botten. Kompaniass och
PC samtyckte. Under några år flöt det på
utan att symbolen fick spridning. Till
kustjägarernas 25-årsjubileum, jag åter-
igen *Kompch*, (*Bo Strömgren* var då
CkustJs) fick idén med plutonssignal-
tecken. Kostade pengar och tillstånd.
CkustJs köpte rättighet av *Thoren* och
dåvarande CKA1, *P. Fernander*, sköt
till medel och gav tillstånd. Det här tog
naturligtvis ganska lång tid men till jubi-
leumsfirandet hade jag plutonsflaggorna
klara och de utdelades under ceremo-
niella former av regementschefen. När
jag i januari 89 lämnade KustJs levde
Thor-Leif vidare och andra befättnings-
havare tog vid för att komma till nuva-
rande symbol. Detta var i stora drag
minnen från en svunnen tid och de kan
naturligtvis kompletteras med flera
detaljer om nödvändigt.

Obs: Från början skrevs benämningen
som i min text fast detta har tidsanpassat
vilket är bra nog. Förbandets benämning
är den som gäller.

Åter till **Amf1** och den 9 mars.
Personalen ur utbildningsbataljonen
samlades i exercishallen och avlämnas-
des till regementsförvaltaren *F Sperling*
som denna dag var tjänsteförvärdande
chef. Kort genomgång av historien om
Thor-Leif och sedan några visdomsord
av regementspastorn. Därefter bjöds på
kaffe och tårta. Det senare framburet
och administrerat av *Håkan Larsson*.
Därmed var firandet slut och man åter-
vände till sin ordinarie verksamhet. ■

Red.

Den 9.mars har
Torleif Namnsdag.
Amf1 har **Thor-Leif**
som förbandssymbol
och passade på att
fira den dagen. Med
sedvanlig flexibilitet
så blev det ett litet
firande på olika
platser i landet
eftersom förbandets
olika delar var på
uppdrag.

Regementspastor Jael Ahlin och
förvaltare Fredrick Sperling

Truppen samlad.

Fredriks talar till Truppen.

Thorleiftårta

Utbildningsbataljons *Vinterutbildning* 2020

"Blir du blöt så dör du" – Okänd

Blir du blöt så dör du är ett mantra som kan ifrågasättas. Dock fångar det innebörden av att vidta rätt åtgärder under vintertjänsten. Dessutom är det en lätt minnesregel att komma ihåg, även i de lägsta och mörkaste köldhålen Norrland har att erbjuda. Genom tiderna har varianter av mantrat förmodligen upprepats och dess betydelse förmedlats till truppen inför samtliga av Försvarsmaktens vinterutbildningar i Sverige. Under denna vinterutbildning gjordes inget avsteg från den regeln heller. Och tur var väl det, då Boden skulle visa sig vara både blött och kallt.

Förberedelseskedet

Den 24 februari 2020 påbörjade AMF1:s utbildningsbataljon sin vinterutbildning. Det var den första vinterutbildningen på flera år som genomfördes med både ett kompani från Berga och ett kompani från Göteborg. Innan den 24:e hade ett skede av förberedelser genomförts. Bortsett från att varje soldat tejpade termosen med, av Försvarsmakten införskaffad, vit tejp i syfte att isolera och undvika köldskador tillverkades även mynningsskydd av modell mjukare. Mynningsskyddet gjordes av sju centimeter lång rörisolering i mjukplast för att undvika tandskador vid de fall som oundvikligen skulle ske. Därefter vitmaskerades automatkarbinen och slutligen genomfördes också utbildningspaket kallt väder. I syfte att på bästa sätt skapa rätt förutsättningar för bataljonen att lösa kommande uppgifter i vintermiljö.

Genomförandeskedet

De två kompanierna landade in i ett snötäckt Luleå med flyg strax efter lunchtid därefter transporterades truppen till garnisonsstaden Boden och uppstartsskedet var ett faktum. Processen att inkvartera på logement och bära in materiel samt utrustning var den första lärdomen i fenomenet *"In-utproblematiken"*. Där bland annat den varma luften inomhus faller av fukt på de nerkylda ytterplaggen och fukten i kängan trycks inåt istället för utåt.

«BLIR
DU BLÖT
SÅ DÖR
DU»

"Lång rast!" Foto: Victor Persson

I vanlig ordning hämtades det ut materiel i form av skidor, bindningar och stavar. Därefter genomfördes tillpassning av skidans tåjärn och remmar som följdes av det avslutande momentet, *tjärning*. Tjärningen gjordes som det alltid har gjorts, över en öppen eld med ihärdigt penslande och avtorkande. När majoriteten av skidorna var tjärade och hade undgått att fatta eld var det första utbildningspasset i materielkunskap avklarad. Med samtlig materiel uthämtad, kontrollerad, anpassad samt inrättade i preussisk ordning och ordergivning genomförts kunde vinterutbildningens första tårp tommenderas.

Den inledande veckan bestod av materieltjänst, skidteknik och marschrutiner i vintermiljö. När samtliga kunde dra pulkan uppför och nedför de brantaste slutningar som övningsterrängen hade att erbjuda genomfördes en längre skidmarsch för att befästa de nyvunna skidfärdigheterna. Kompanierna delade upp sig i området runt Boden och för tre plutoner ur 1. utbildningskompaniet var dagens marschmål Paglabergets topp. Toppförsöket genomfördes utan några som helst problem och belöningen efter dagens insats bestod av utförsåkning medelst svärande över ständigt avslitna läderstroppar till vita blixten. Det skulle visa sig vara en framgångsfaktor att fetta in samtliga läderdetaljer i ekololja för att undvika att plutonen blir ståendes i minusgrader, väntandes på en individ som åtgärdar trasiga bindningar.

Efter den första skidteknikveckan kvarstod närmare tio dygn av vinterutbildningen. Sju av dessa skulle spenderas ute i fält på skjutfältet Boden södra istället för att nyttja garnisonens kaserner. Den inledande skidmarschen ut från Boden mot skjutfältet var det första provet, av många, i uthållighet. Utöver uppdragssäcken som packades till dess bristningsgräns medfördes stridsutrustning, vapen och pulkor med

Rödbergsfortet tonar upp sig över talltopparna.
Foto: Kim Joelsson

Grunder skidmarsch drillades tills solen gick ner.

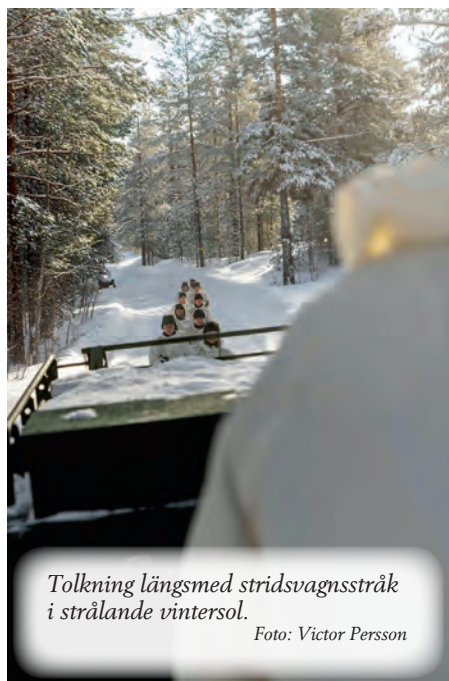
Ett extra par handskar efter grävning konstaterades vara vitalt för stridsvärdet.

gruppmateriell. Vikten på soldatens individuella börda var relativt låg i jämförelse med det de var vana vid sedan tidigare. Men ett par skidor, pulka och branta uppförsbackar blir snabbt en multiplikator att räkna med. Vilket i sin tur resulterar i gedigna träningspass som definitivt gjorde sig påmind hos samtliga efter sju dygn.

Förutom att förläggas i tältbas med tält 12 enligt konstens alla regler, upprättades också snöhög, snögrop samt patrulltältbas under dygnen i fält. Snöhögen är precis som det låter, en hög av snö som skottas upp och packas för att sedan lämnas att frysa på. Efter ett par timmar i -20°C kan högen snarare liknas med ett stridsvagnshinder. Där tar soldaten vid och gräver ut högen så denna tillsammans med stridsparskamraten har en plats att undkomma de värsta vindbyarna och återhämta inför nästkommande uppgift.

Utöver utbildning och praktiskt verkställa de olika förläggningalternativen genomförde också plutonerna förtjänstfull vinterverksamhet. Skarpskjutningar på vita blixten, skidmarscher, vattenövergång (övning hypotermi) och tolkning bakom både trotjänaren Bandvagn 206/208 samt snöskoter. Under ensamdygnet fick var och en visa prov på att vidta rätt åtgärder för att kunna klara en natt i någorlunda sträng kyla. Det innebar bland annat att soldaterna fick gräva en egen snögrop med granrisbädd, kallfälla, materielplats, skidavlämningsplats samt eldstad. När mörkret hade fallit och klockan var kalle kunde man med enkelhet se vilka som hade klarat provet i att samla rätt tändmaterial för att lyckas upprätta elden.

Tolkning längsmed stridsvagnsstråk i strålende vintersol.

Inför den avslutande delen av soldaternas vinterutbildning genomfördes ett bataljonsgemensamt korum. Längsmed en utstakad väg, kantad av facklor, marscherade bataljonen ut på Aldersjön för att bland annat lyssna på *Amfibieregementets chef Överste Patrik Gardesten*. Översten beskrev målande för bataljonen Bodens och dess fästningars historiska värde för Sverige och dess försvar. Utöver en tillbakablick, förtydligade även översten värdet i att vi, 1. utbildningsbataljonen, var på plats i Boden och bedrev vinterutbildning. Vi, Försvarsmakten, skall synas och det gjorde vi. I skenet av facklorna och framförallt Brinnleif förtydligades syftet med varför vinterutbildning fortfarande är en vital del i säkerhetsställandet att Amfibiekåren och följaktligen

Försvarsmakten kan fortsätta lösa tilldelade uppgifter.

Det är idag uppenbart att de norra delarna av vårt land tillsammans med grannländerna Finland och Norge kommer att påverkas av den skiftande geopolitiska maktstrukturen som idag äger rum i området i Norra Ishavet. De ständigt smältande isarna banar inte bara väg för upprättandet av nya farleder som drastiskt förkortar tiden till sjöss. När permafrosten släpper taget öppnas också möjligheten till att utvinna både naturgaser

samt råolja. Idag används den södra transportvägen genom Suezkanalen för handel mellan Europa och framförallt Kina. När den norra passagen väl är isfri året om kan den halvera transporttiden. Suezkanalen är dessutom en flaskhals och fartyg passerande genom kanalen kan med få medel helt och hållet sättas ur bruk. Med en alternativ rutt för import samt export säkerhetsställs ekonomiska tillgångar för de nationer som verkar i området. Framförallt är Kinas förmåga till fortsatt tillväxt säkrad vid en eventuell konflikt med andra stormakter med större inflytelse i Mellanösternregionen.

Med ovanstående förenkling av innebörden av en isfri passage genom ishavet blir det således uppenbart att vi i Amfibiekåren behöver ha en grundläggande förståelse för hur det subarktiska klimatet påverkar oss och hur vi ska handskas med de nya friktioner som snö, is och kyla skapar. Dessutom förväntas vi kunna verka längs hela Sveriges kust, från Haparanda i norr till Strömstad i söder, vilket i sig kommer innebära olika väderlag beroende på säsong.

» Efter koromet och avslutande motiverande tal från kompanicheferna återstod en natt av återhämtning inför utbildningskontrollen och slutet på de sju dyggen i fält. Utbildningskontrollen genomfördes i det värsta av vinterförhållanden, plusgrader med inslag av regn. Soldaterna skidade indelade i patruller och genomförde utbildningsmoment under hela dagen djupintill 01:00 natten därpå. Att dra pulka med en skadad kamrat i, genom 600 meter av djup blötsnö, var bara en del av flera moment som verkligen belyste vilken avgörande skillnad föret kan ha på tids- samt energiåtgången.

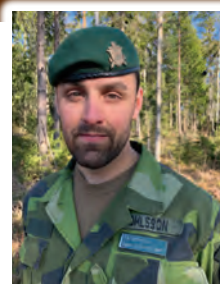
Eldöverfall mot framryckande fiende övades.

Foto: Victor Persson

Att allt tar minst en timme i vinterförhållanden stämde även in här. Trots dagens provningar var det soldater med högt stridsvärde som avslutningsvis grävde ståvärn runt plutonsförläggningen innan det var dags att i några timmar återhämta i den egna snögropen. I samband med soluppgången delgavs marschordern inför skidmarschen tillbaka mot I19 och A9 för övningens absolut sista moment, vården. ■

UTVÄRDERING

Vintern ställer högre krav på förbandets förtänksamhet både i planeringskedet likt genomförandeskedet. Vikten av en vinterförmåga idag kan omöjligt ifrågasättas då omvärldsläget förändras och fler än en nation har vänt blicken mot Arktis samt de potentiella passagera som öppnas upp då isen drar sig tillbaka. Dessutom skapar vintertjänsten dugligare soldater, gruppchefer och officerare. Soldatkunskaper och chefernas ledarskap ställs på sin spets i extrema, för vissa personer ovana, klimat samt situationer. Kunskaperna och färdigheterna som finns att vinna i övningar av vinterförmåga är flera och kan i många fall generalisera för att nyttjas i den ordinarie tjänsten. Även om ordinarie tjänst saknar samma mängd av snö och is kan den vara fullt så påfrestande och lärdomar från vinterutbildningen kan visa sig vara avgörande.

Skriven av Fk. Jesper Ohlsson
1. Utbildningskompaniet. Amf 1.

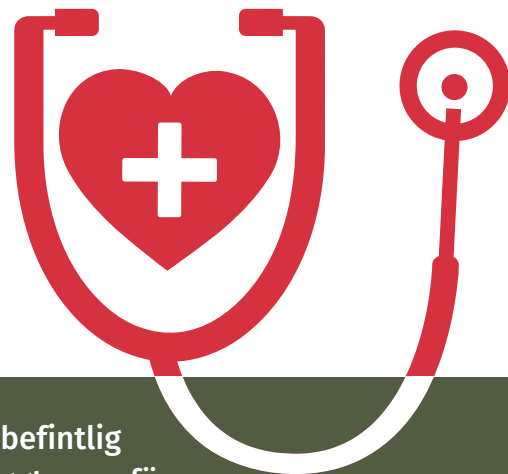
ÅK MOT SYD, NORD, ÖST ELLER VÄST, VI KÖR TILL EN SKOLRESA ELLER FRÅN DIN FEST

Förutom att köra er dagligen i tjänsten så kör vi er gärna även privat efter era önskemål.

Boka din buss:
www.westinbuss.se
08-545 424 20

Sjukvårdstjänst i AMFIBIEKÅREN

Amfibiekårens sjukvårdsförmåga är på frammarsch, nya och befintliga grupper med specialistförmågor har under föregående år byggts upp för att bättre möta de krav som ställs på sjukvårdstjänsten inom amfibi bataljonen. Möjligheter att vårda skadade har blivit större och än mer kvalificerad genom uppbyggnaden av sjukvårdstjänsten på bland annat Sjukvårdspluton, en viktig del av den samlade sjukvårdsförmågan på amfibiebataljon.

Erfarenheter dragna under nyligen genomförda internationella insatser i Afrika har gett goda förutsättningar att vidareutveckla sjukvårdstjänsten, dels genom personalkompetensutveckling men även genom att utveckla och tillföras nya förmågor i form av grupper och materiel. 2019 och 2020 har varit två år av ständig utveckling. Den övergripande målsättningen har varit att utveckla förmågan att hålla skadade vid liv från skadeplatsen under transporten bakåt till samlingsplatsen och där kunna vårdas för att slutligen transporteras vidare bakåt till nästa vårdinstans vilket exempelvis kan vara ett fältsjukhus eller en civilsjukvårdsinstans.

Vårdkedjan är komplex med många olika förmågor i form av grupper med olika specialitet men som tillsammans har ett övergripande syfte, att rädda liv. Exempel på förmågor som utvecklats under föregående år är förbandsplatsen vilken kan jämföras med en civil akutmottagning med förmåga att omhänderta och vårda under längre tid, den lätta traumatroppen med förmåga att med eller utan livräddande kirurgi stabilisera en sårad soldat syfte att öka tidsrymden för transporten till den "bakre hänvisningen" och sjukvårdsgrupper som ansvarar för transporterna mellan skadeplatsen hela vägen till överlämningsplatsen mot annat förband eller myndighet. Styrkan i att hitta en symbios mellan dessa olika grupper och förmågor lägger grunden för ett hållbart sjukvårdssystem och en redundanförmåga att lösa ställda uppgifter med den trygghet detta medger för förbandet.

Det finns stor vilja att fortsätta bli bättre, både hos personal tjänstgörande på plutonen men även bataljonen som givit förutsättningar att öva, utbilda och samträna inom och utom ramen för ordinarie verksamhet. Nu finns gedigen grund för att fortsätta utvecklingen där fokus bland annat kommer ligga på att öka den enskilda soldatens sjukvårdsförmåga. Sjukvårdstjänsten har kommit långt och amfibiesjukvårdssystemet kommer fortsätta att bli bättre med ambition att på sikt bli en av de vassaste sjukvårdsförmågorna i Försvarsmakten. ■

Foto: Jonas Olsson

Foto: Jonas Olsson

Foto: Jonas Olsson

Lt Anton Wallmark
Chef Sjukvårdspluton
Lednings-/underhållskompaniet
Amfibiebataljonen

Nytt LedningsStödsSystem

under leverans till
FÖRBANDET

I början på 90-talet fick amfibieförbande sina första ledningsplattformar baserade på stridsbåt 90-systemet. Stridsbåtar av modellen 90HL, där L står för ledning, levererades som bataljonsledningsplattformar, men kom i praktiken även att nyttjas som kompaniledningsbåtar, i takt med att amfibiebataljonerna blev färre kring millennieskiftet.

Foto: Magnus Lindstedt

Stridsbåt HSBL 944. En av de nylevererade bataljonsledningsplattformarna.

Idag, ca 30 år efter att stridsbåt 90HL gjorde entré är tiden för koppartråd och televäxlar förbi. Hösten 2019 levererades de första ledningsbåtarna i serien 90HSL och 90HSBL, där KL står för *kompaniledning* och BL för *bataljonsledning*. Fem stycken av kompaniledningsmodellen och 2 stycken av bataljonsledningsmodellen bestrider numera stridsbåtpirarna på amfibieregementet, och är ett välkommet tillskott hos ett förband vars förmågor är lika behövda som de är unika. De nya ledningsplattformarna är en de första att levereras i projektet *LedningsStödSystem Amfibie (LSS Amf)* där även nya stridsbåtar av vanlig transportmodell och nya plattformar för sambandsgrupperna ingår. De sistnämnda är ännu inte levererade till förbanden.

De moderna ledningsstödsystemen innebär nya möjligheter till lägesbild, stridsledning och samband. **BMS**, *Battle Management System*, möjliggör GPS-baserad lägesuppföljning och informationsspridning med en detaljupplösning som tidigare varit svår att uppnå. Införandet av LSS Amf gör att amfibieförbanden idag för första gången på länge besitter tekniskt stöd som möjliggör nya och fler metoder för ledning än vad förbandet är vana att öva och verka med. Det i sin tur skapar nya möjligheter för hur amfibieförbanden leds.

Den nya tekniken innebär också ökade krav på kompetens hos den personal som arbetar med dem. Det krävs utbildningar på de nya delsystemen och till del också annan och i vissa fall högre teknisk grundförståelse för att underhålla och driftsätta plattformarna. Detta gör att kraven och utbildningen för de som genomför grundutbildning som samband/ledningssoldat på amfibieförbanden behöver förändras för att personalen ska möta de krav som ställs på insatsförbandet 2. Amfibiebataljonen. ■

Sammanfattningsvis är den införda tekniken ett startskott för en efterlängtd modernisering av amfibieförbanden och ett kraftfullt startskott mot amfibiebataljon 2030

Fk Oscar Schultz
C Ledningspluton
Lednings-/underhållskompaniet
Amfibiebataljonen

Skarpskjutningar vid Söderarm VÅREN 2020

Foto: Patrik Berge

P

å ett amfibieskyttekompani står både de sjömålsbekämpande delarna och den amfibiska skyttestriden i fokus. När man pratar om dessa förmågor så nämns ofta den enskilda soldaten eller gruppchefen som huvudperson, med dess förtjänster och utrustning. Vad som dock kanske utmärker en amfibiesoldat mer än något annat är dennes förmåga att snabbt förflytta sig från ö till ö medelst amfibiekårens huvudförflyttningssätt – stridsbåt 90. Dugligheten hos denna personal är avgörande för att förbandets stridsteknik ska fungera. Detta var varför Amfibieregementets enda stående Amfibieskytte-/bekämpningskompani under våren har genomfört en skarpskjutning som enbart syftat till att utöka förmågan hos kompaniets båtbesättningar, både vad avser båttjänst men framför allt kopplat mot vapentjänst med huvudbeväpningen – KSP88 (tung kulspruta).

Skarpskjutningen genomfördes i området kring Söderarm, och innefattade omfattande förberedelser på många nivåer. Det är mycket som måste klaffa för att en skjutning av denna kaliber ska kunna genomföras. Men med alla förberedelser gjorda och med personalen på plats så kunde flertalet stridsbåtar lägga loss från Berga för att framrycka mot Söderarm. Stockholms norra skärgård bjöd till en början på ett härligt soligt väder med liten till ingen blåst för att sedan växla över till ett vanligare aprilväder med blåst och regn, men det var ingen som klagade.

Foto: Carl Nilsson

Även om vi normalt nyttjar vapen från båtarna kan vi även landgruppera våra vapen i syfte att kunna nedkämpa mål och understödja våra plutoners strid. Därav genomfördes dessa skjutövningar med landgrupperade kulsprutor. Skjutningarna var av varierande karaktär och svårighetsgrad, och genomfördes på avstånd mellan 300 – 600 meter.

Vi behöver inte nämna att skjutningarna var lyckade och visade än en gång att de vapensystem och den personal som finns i amfibiekåren är att räkna med, och levererar goda till mycket goda resultat närhelst det krävs. Framöver ser vi fram emot att samordna liknande skjutningar även tillsammans med andra enheter. Vår skjutplats i Söderarm med Ytra Hamnskär som bas erbjuder bra möjligheter för övningar och skjutningar för vårt förband.

Sista dagen genomfördes avstämning och återställning samt hemtransport och utvärdering. Den övade båtpersonalen var mycket nöjd med att få vara fokusgrupp under en rolig och spännande skarpskjutning, och kan med ökad tillförsikt återgå till krigsförbandet och leverera på en fortsatt hög nivå. ■

Menige I.klass William Grönquist med stridsbåtsbesättningar ur Amfibieskytte-/bekämpningskompaniet vid amfibiebataljonen

Historisk händelse

S om ni nog, på olika vis, har lagt märke till så bygger man om Slussen i Stockholm vilket naturligtvis har ställt till en massa trassel för trafiken men som likaledes var en intressant oplats för att beskåda hur moderna byggmetoder snabbt kan förändra stadsbilden. En del i det här arbetet erfordrades några broar för att överbrygga vattendraget mellan Saltsjön och Mälardeltat. En brodel är av en storlek som tydligen inte kunde produceras i Sverige till rimliga kostnader varför den byggdes i Kina och fraktades hit till Sjöss. Från början till slut en gigantisk ingenjörskonst. Allmänheten hade möjlighet att följa transporten av denna bro via internet vilket innebar några spännande rapporter när väderförhållanden förändrade rutten och ankomsttider. Emedan bron är gulffärgad och givetvis kostade "guld" fick den snabbt namnet "Guldbron". Förväntningarna och spänningen steg när bron, efter sin enormt långa färd, närmade sig målet och slutdestinationen. Det var många som trotsade väder och vind samt coronakarantänen för att beskåda ekipaget när det sakta gled söderut genom

Furusundsleden mot Oxdjupet. Då jag personligen inte hade möjlighet att vara på den historiska platsen så slog jag en pling till vår medlem *Anders Joninger* och bad honom att föreviga *Guldbrons* färd genom den historiskt tunga miljön. På plats blev det *Lasse Thaning* som tog "sköt" några bilder när bron färdades på vattnet genom Oxdjupet. Förvisso ett historiskt ögonblick. Förhoppningsvis

kommer det här, i likhet med andra händelser, inte att falla i glömska. Det är ju många tidigare resor genom det här odjupet som väldigt få människor kommer ihåg eller känner till. Statsmän, Kungar och Örlogsmän, ja även paddlande Kustjägare som hade sin hemvist härintill inte heller att förglömma våra Minörer med flera. ■

Red.

När gammalt blev NYTT

Ända sedan människan kuder slunga iväg projektiler genom luften så uppstod behovet av träffsäkra skyttar. Dessa skyttar har kallats vid många olika namn under årens gång men i dagens försvarsmakt benämns de skarpskytt.

En skarpskytt är en särskilt utrustad och utbildad soldat som löser tilldelade elduppgifter inom gruppens strid. Skarpskytten utrustas ofta med en handkikare samt ett vapensystem kapabelt till att verka mot punktmål upp till 600 m med god precision.

Vapensystemen som tilldelats har sett olika ut under årens gång men nu har man valt att återinföra en gammal trojänare som har funnits med oss sedan mitten på 60-talet och används än idag av majoriteten av hemvärnsförbanden, AK4. AK4 lämnade amfibiebataljonen under tidigt 1990-tal men återinfördes på bredd till förbandets skarpskyttar under 2019.

Tidigare bar skarpskyttar två vapensystem för att kunna täcka de kraven som ställs på denne. På grund av att AK5C/AK4C inte lämpar sig för avstånd längre än 400 m behövde skarpskyttarna även ta med sig PSG90/B som i huvudsak är ämnat för prickskyttar. PSG90/B är ett repetervapen som är ofördelaktigt vid korta stridsavstånd.

AK4 är ett pålitligt vapen med en förhållandevis stora kaliber (7,62x51) och god precision som med en duktig skytt kan verka mot mål upp till 800 m.

Den nya modellen av AK4 har fått benämningen AK4D, där i huvudsak två detaljer skiljer sig mot föregångaren.

Ett nytt främre handgrepp som möjliggör montering av bland annat benstöd, laserpekare eller vapenlampa. Vapnet har även utrustats med en ställbar kolv i djupleds och med ett ställbart kindstöd. Dessa uppdateringar medför bättre precision och ger skytten en större möjlighet att anpassa vapnet efter behov.

Optiken på Ak4D är det återinförda kikarsikte 09, som är ett fast fyra gångers förstorat sikte med ett riktmedel som påminner om ett trubbigt T. Kikarsiktet är monterat i en bas som fästs på en picatinny rail ovanpå vapnet och har justeringsmöjlighet för att kunna kompensera för skytte på längre håll både i sida och höjd.

Vapnet i sin konstruktion erbjuder god precision för att uppfylla skyttegruppens behov av punktbekämpning på längre avstånd och ett efterlängtat tillskott till gruppens arsenal som ökar dess förmåga och framförallt gör den farligare för motståndaren. ■

Serg Marcus Lydén

Chef prickskyttegruppen

Kustjägarkompaniet/ Amfibiebataljonen

Nya medlemmar

Vi hälsar dig välkommen i kamratkretsen

Claes-Johan Ahlberg, TÄBY

John Hagard, STOCKHOLM

Magnus Johnsson, STOCKHOLM

Gustav Ljungholm, ÅKERSBERGA

Filip Nodahl, LIMHAMN

Johan Sunnman, NACKA

Denise Vestin, ENEBYBERG

Johan Wigren, SUNDBYBERG

Avlidna medlemmar

Vi tackar för deras trohet och behåller dem i vårt minne

Peder Uggle, STOCKHOLM

Folke Liljeqvist, HÄGERSTEN

Per-Olof Andersson, KARLSHAMN

Tommy Aasa
Ekoxevägen 9, 18438 Åkersberga

SEMESTERTIPS

Det *hände* år 1712

Under det Nordiska kriget som

pågick mellan 1700–1721 landsteg september 1712 en svensk fältarmé på *Rügen* under ledning av *General Stenbock*. Generalen påbörjade en ilmarsch efter den från *Rostock* och *Wismar* tillbakaryckande danska truppen och fick kontakt i *Brusewitz* den 19 december 1712. Den danske *Kungen Frederik IV*, ställde tillsammans med sin *bundsförvant Sachsen* upp sina styrkor, utan att invänta *Tsar Peter I's* framryckande ryska här.

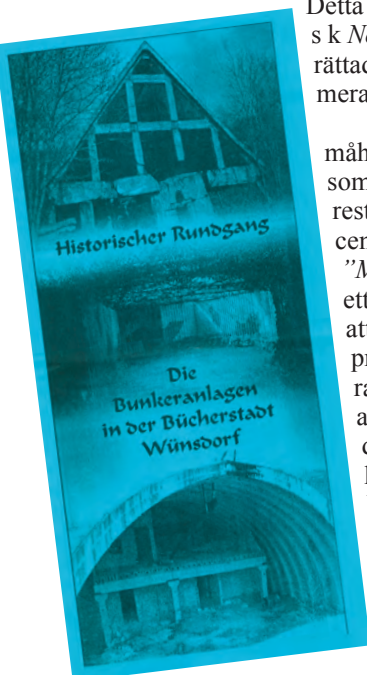
Detta stora slag började den 20 december kl 13.00 och fördes ursinnigt från båda sidor. Det svenska artilleriets överlägsenhet och det danska kavalleriets underskattning av den sumpiga terrängen i *Wakenstädt* gjorde att danskarna fick rycka tillbaka till *Ratzeburg* och *Möllin*. I och med att den svenska segern över Danmark slutade slaget vid *Wakenstädt/Gadebusch*.

Detta blev ett av dom stora slagen under det s k *Nordiska kriget*. Till de stupades ära upprättades en *minnessten*. *Gadebusch* är numera en liten stad väl värd ett besök.

Ja, och när ni ändå är på resa så bör ni måhända åka lite längre söderut till en stad som heter *Wunsdorf – Waldstadt*. Där finns rester av 2.världskrigets tyska ledningscentral bestående av bunkeranläggningen "*Maybach*" och "*Zossen*". Där finns även ett bra museum. Själva *Zossen* byggdes att utvändigt likna ett litet samhälle med prydliga hus som egentligen hyste bunkrar med sambandscentraler och ledningar av armé, marin och flygstridskrafter. En del av dessa bunkrar användes under kalla kriget av både DDR och CCCP. Några har man försökt att spränga men det är med detta som med ubåtshangarerna i *Brest* – det är så kraftigt byggt att det inte går att helt förintä.

Som ett litet Tips. Lycka till !

Red.

NÅGRA NYTTIGHETER

från Redaktören

Vid läsning av tidningar och tidskrifter finner man ofta att skribenter inte har erforderliga kunskaper och därmed blir artiklar klart missvisande och det kan bli rena historiefalserier. Förmodligen begår även jag sådana fel dock tror jag att när det gäller vår yrkesterminologi så ligger jag ganska rätt. Undantaget det nyare språkbruket och terminologi i försvarsmakten där det är svårt att hänga med i svängen. Om det skulle vara så att jag är ute och felar någon gång så, ja, tar jag tacksamt emot kritik vilket är min uppgift i egenskap av ansvarig utgivare.

Några exempel som stör mig:

- ♦ Kulsprutepistol (Kpist) kallas maskingevär.
- ♦ Beväpnade personer kallas för "tungt beväpnade" även om dom bara visar upp handeldvapen.
- ♦ Örlogsfartyg kallas "Krigsbåtar" och annat.

Listan kan göras lång. Vore trevligt om någon läsare kan ta på sig att på det här viset samla och skriva om i Borg-Skum.

Det finns anledning att definier några begrepp:

Doktrin – är hur med politiska och militära maktmedel nå sina mål

Strategi – är läran om stridernas utnyttjande till vinnande av krigets mål (Clausewitz)

Taktik – är kunskap om förbandens organisation, materiel, och användande (storlek, prestanda, förmåga att lösa uppgifter)

Stridsteknik – är konsten att fördela och utnyttja militära medel för att uppnå de politiska målen (Lidell Hart).

Slutligen en återblick till historien: KA uppgifter

- ♦ Avvärja invasion mot viktiga kustområden.
- ♦ Försvara sjöstridskrafternas operationsbaser.
- ♦ Försvara viktiga hamnar, inlopp, farleder och farvattenförträngningar.
- ♦ Skydda sjötrafiken vid kust och inom skärgårdsområden.
- ♦ Stödja sjöstridskrafternas verksamhet.
- ♦ Förstärka arméstridskrafterna med bekämpning av fientliga styrkor som lyckats intränga på svensk mark.

Ja, något så var det under kalla kriget i vissa skeden.

Red.